

Dernæst vil jeg sige til hr. Arne Melchior, at der jo er forskel på at trykke på de røde og de grønne knapper, og dengang der var afstemning her i salen, kan jeg forstå at hr. Arne Melchiors parti stemte for og vi stemte imod.

Så vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard, at det er fint med alle de oplinger dér, men man skal altså kunne tælle til 90 for at finde et flertal, og det kunne jeg ikke høre der var. Jeg kunne heller ikke høre på hr. Niels Langkilde, at han gik ind for, at man skulle fjerne projektet; tværtimod hørte jeg ham sådan, at han syntes, at nogle af FN's institutioner skulle anbringes derude, så man kunne få nogle flere skyskrabere og store huse anbragt dér, og det synes vi ikke.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Jeg synes, det har været en interessant debat at lytte til. Jeg er lidt handicappet, fordi jeg sådan set har koncentreret mig om, hvad lovforslaget går ud på, og så er man selvfølgelig noget handicappet i den diskussion, der foregår. Man er jo efterhånden også ved at finde ud af, hvem der på et tidspunkt flytter ind!

Jeg vil sige, at det, dette lovforslag går ud på, er, at man skal tage stilling til en ændring i en planlov, så man kan få gennemført den helhedsplan, der svarer til arkitektkonkurrencen. Så synes jeg, vi skulle prøve at tage den anden diskussion på et senere tidspunkt. Den lyder meget spændende, og jeg vil også meget gerne deltage i den, men som sagt har jeg ikke forberedt mig på det.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg gik op med en bemærkning til hr. Aage Brusgaard, men det er faktisk aldrig forbudt eller for sent at blive klogere, og det, jeg kan høre i hele denne debat, er, at samtlige partier nærer skepsis over for det ene eller det andet af punkterne i denne lovgivning, og grunden til, at det er sådan, er, at denne lovgivning lige præcis rummer en eller anden uacceptabel, irrationel og ufornuftig sammenkædning af tre, fire, fem forskellige problemstillinger, herunder bebyggelsen af Amager Fælled og etableringen af en kollektiv trafikforsyning på Amager.

De to ting har principielt ikke noget med hinanden at gøre. Selve sammenblandingen er årsag til, at det ene parti efter det andet kan gå op og sige, at det og det er de faktisk ikke enige i, og så er tiden altså inde til at tage hele forslaget op igen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg forstår da godt hr. Peter Christensens kommentar til, hvad det egentlig er, vi diskuterer, men når nu loven om Ørestaden foreslås ændret, er det alligevel tilladt at tage sådan et lidt bredere vue, særlig da der altså sker nogle ting i samfundet.

Fru Peschardt har ret i, at CD i sin tid stemte for. Det har jeg for lidt siden be- og erkendt i min ordførertale heroppefra. Jeg gav da også udtryk for, at vi dengang anmeldte en meget vidtgående skepsis. Når vi lod os overtale, var det altså bl.a., fordi det var en plan på 20-30 år, og vi beroligede os med, at vi om nogle år kunne se, hvor meget klogere vi blev.

Jeg mener ugerne at kunne konstatere, at udviklingen har vist, at skepsisen altså var på sin plads. Der er i København minimum 1 mio. m² ledigt areal til erhvervsformål, og så planlægger man altså i milliardstørrelsen for at bringe dog et lidt mindre antal m² yderligere på plads. Det tror jeg ikke på, og man skal ikke færdes ret meget i entreprenørkredse for at høre, at de deler den skepsis, som altså er voksende hos os, og som nok gør, at vi i løbet af de kommende måneder og halvår bliver nødt til at sætte os sammen igen og spørge: Hvad viser dagens muligheder? Hvad viser dagens prognoser? Er det her virkelig holdbart, eller er det ikke?

Jeg synes, at debatten i dag har været et ganske gavnligt udråbstegn til, at det må vi nok se at kunne sætte os sammen om.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det, der fik mig til at tage ordet for en kort bemærkning, var ordføreren for det største parti herinde, nemlig hr. Peter Christensen. Han er jo sådan en dejlig rolig, afbalanceret person, og hvis jeg forstod hr. Peter Christensen rigtigt, så gav han salen det tilbud og ønskede i øvrigt også, at vi fik hele sagen herved igen til en ny drøftelse. Det synes jeg var et godt tilsagn og et loyalt ønske, og derfor synes jeg også, det var rimeligt, at hr. Peter Christensen sagde, at han ikke var klædt på til den store debat, for det var ikke rigtig det, der drejede sig om.

Men tilsagnet om, at det største regeringsparti har et ønske om en revurdering og en genforhandling af denne sag, synes jeg vi alle sammen skal tage imod med kyshånd.